

BELLPUIIG

ARTÀ

11 JUNY 1983

Nº 59

-IV EPOCA - ANY XXIV-

REVISTA QUINZENAL

ES CONVENT EN FESTES

SANT ANTONI DE PADUA

La fotografia del Convent -aconseguida per un agosarat fotograf enfilat damunt els murs del temple parroquial- és l'inici de les planes d'aquesta tirada de Bellpuig, a punt de començar-se les festes de Sant Antoni de Pàdua.

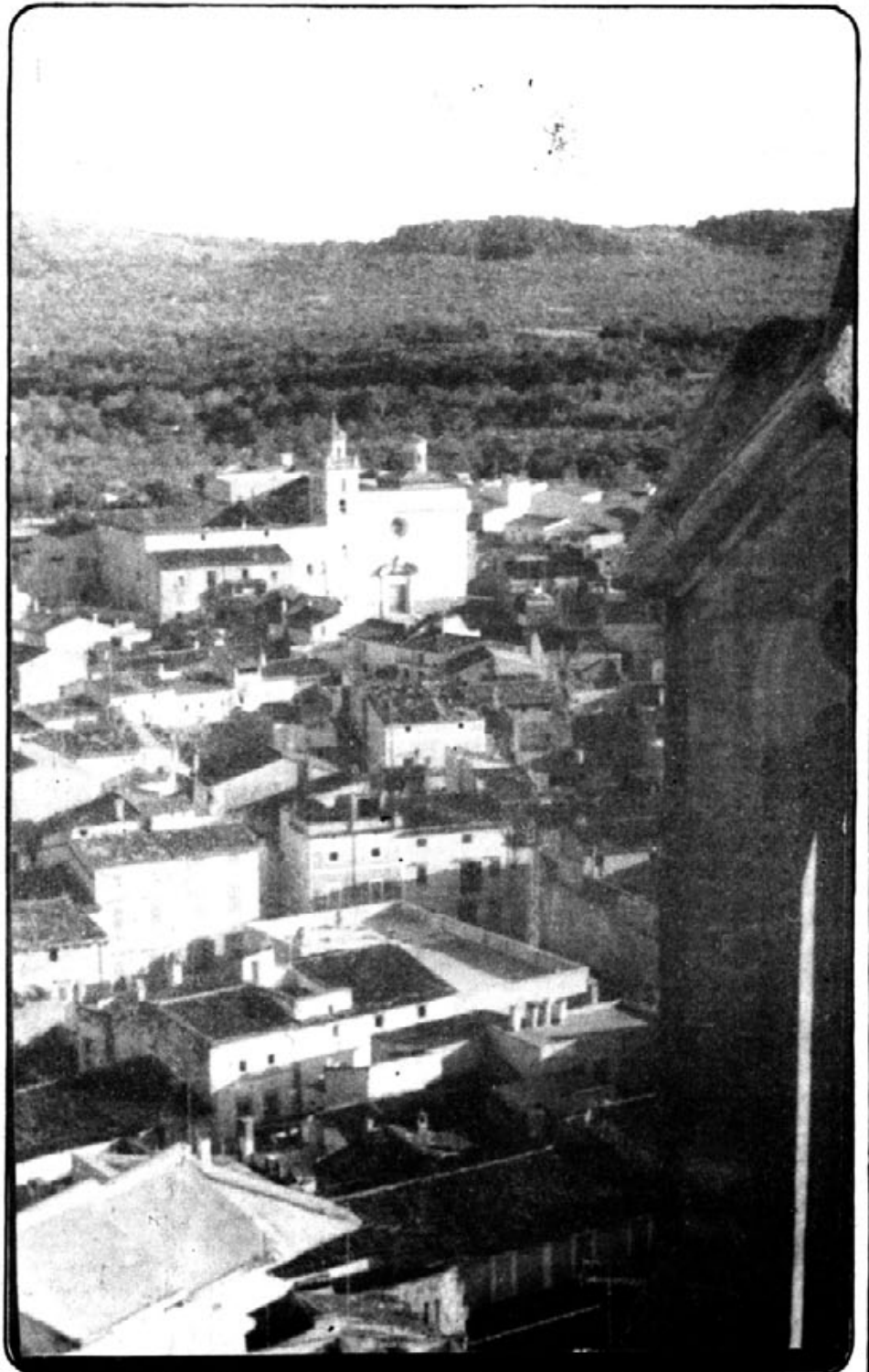
El Monestir o el Convent dels franciscans, assentat, l'any 1581, dins les terres de Bellpuig -avui, Es Mustir Vei- pocs anys després fou atracat a la vora del poble que volia els frares més a prop.

El titular és Sant Antoni de Pàdua, Sant Antoni de Juny, Sant Antoni del Convent o dels albercocs qui, aquestes dies, rep la festa de part dels artanencs, enguany notablement concorreguda per la Peregrinació Franciscana del Terciaris de Mallorca.

Els "Cavallets" rodaran, voltejaran i es bellugaran, amenitzant la commemoració anual.

Altra volta tots cantarem, amb el cor alegre:

Bons artanencs, alegres!
Veni, tots, vells i joves,
a fer l'acompanyada
del Sant ben benvolgut!

(VIII)

Posar-se en camí

Si volem arribar a qualque lloc, cal posar-se ben aviat en camí, conscients de la tasca irrenunciable de les nostres responsabilitats.

Es fa necessari sortir d'un mateix, rompre la pell endurida de l'egoisme propi i agoserar-se a viure una nova aventura de generositat.

Posar-se en camí es començar una nova tasca, encara que feixuga, amb la il·lusió del qui pensa que tot és possible i posa tots els medis al seu abast per a dur-ho a terme.

Posar-se en camí és mirar sempre cap endavant, aprofitant les lliçons de l'experiència d'un passat, sense sentir-se esclavitzats ni atemorits.

Posar-se en camí en veure el caire bo de totes les coses, confiar amb la bondat de les persones i donar la mà a tots els qui ens enrevolten.

L'ESGLÉSIA SOM TOTS (i III)

La passa més que podem donar com a cristians -com dèiem abans- haurà de ser una passa que afavoresqui la corresponsabilitat de tots els creients. Aquesta corresponsabilitat que ja s'ha exercit d'una manera personal, es pot exercir -pensam- a partir d'ara d'una forma més organitzada. L'Església és un cos i una comunitat. Això exigeix uns instruments, uns camins, una certa organització que faciliti la col·laboració entre els membres del cos.

Aquest instrument podria ser el Consell Parroquial de Pastoral. Aquest Consell pot esser una gran ajuda de cada un a aconseguir l'exercici de la corresponsabilitat.

El Consell Parroquial de Pastoral està format per un grup de cristians que, presidit per l'equip parroquial, i amb la participació de representants de tots els grups de la parròquia, reflexiona, decideix, programa, revisa, anima i empeny les accions de la comunitat.

Partint de la realitat que ja tenim a Artà d'uns grups que treballen i duen anys de responsabilitat, es podria formar el Consell Parroquial. Podria estar format per aquests membres: un representant per cada un d'aquests grups:

- la comunitat dels frares franciscans
- la comunitat de les Germanes de la Caritat
- el grup de Catequesi d'infants de 2º i 3º EGB
- el grup d'infants de 4º i 5º EGB
- el grup de Catequesi de 2ª etapa
- el grup de Catequesi d'Adults
- el grup de Trobades Pre-matrimonials
- els grups de Revisió de Vida
- el grup de Missions
- el grup d'Acció Social o Càritas
- el grup de Missions
- el grup de Terciariis Franciscans
- el grup de viudes

Amb el temps podria haver-hi també una representació dels cristians que, pel motiu que sigui, no estan integrats en cap feina concreta. S'haurà de treballar també per aconseguir un Consell d'Administració de l'economia parroquial i un grup d'animació de les celebracions i de la vida de la comunitat cristiana.

El Consell serà així representatiu de tota la comunitat parroquial i de tots els grups que treballen.

El Consell no és solament consultiu, sinó que té poder per a decidir en qualsevol tema referent a la nostra Església d'Artà, sempre que guardi coherència amb les opcions pastorals de la Diòcesi i els acords presos per les parròquies del Sector o Arxiprestat.

Lo que tenim ben clar és que el Consell no ha d'esser una estructura més, sinó un grup animador de la feina evangelitzadora i pastoral de la nostra Església d'Artà. Si no ajudas a realitzar a quest objectiu de res serviria i se'n hauria de prescindir.

Volem acabar aquesta sèrie de reflexions, convidant tots els qui volgueu sentir-vos i fer Església a participar amb la vostra il·lusió, amb la vostra crítica sana i constructiva i amb la vostra feina a fi de què de tot això en vagi sortint una Església-Comunitat viva i responsable.

L'Equip parroquial

REVISTA QUINZENAL
Nº 59 IV EPOCA 11 Juny 1983

DIRECTOR :

Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :

Miquel Morey

Antoni Gili

Jaume Mayol

Climent Obrador

Mª Pilar Lucas

Joan Pastor

Guillem Artigues

Guillem Bisquerra

(Administrador)

COL.LABORADORS :

Jeroni Ginard

Pere Pep Gil

Pep Catalá

Pere Gili

Sebastià Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Carrer Sant Salvador, 2.

Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :

GRÀFIQUES LLEVANT

Carrer de Ciutat, 55

Tél. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969 .

No basta posar-se en camí per trobar el sentit a la vida. Es també necessari seguir endavant, treure força de les caigudes, encendre el llum de l'il·lusió enmig de la fosca i cercar en tot moment l'aliment de la fraternitat.

Qui no es posa en camí i no cerca noves rutes a l'experiència de la vida, no sabrà mai quin color té l'esforç i quina joia dona l'alegria de anar endavant.

GREGORI MATEU

ECOS

NACIMIENTOS:

Día 24 abril.- Margarita Gamundi Ribot, hija de Antonio y de Apolonia.- C/. Santa Margarita, 92.

Día 15 mayo.- Juan-José Mislata Ferriol.- Hija de José-Antonio y de Catalina. C/. Caridad, 10.

Día 22 mayo.- Jaime Sansó Ferrer.- Hijo de Miguel y de Magdalena.- C/. Major, 36. (Colònia)

Día 21 de mayo.- Jerónimo Arti-

Sr. Director Revista Bellpuig
ARTA

Muy Sr. mio:

Por medio de la presente le enviamos un comunicado para su publicación en la revista que Ud. dirige, agradeciéndole que lo publicarán en Castellano y Catalán.

COMUNICADO DE LA AGRUPACION SOCIALISTA DE ARTA.- PSOE.

La Agrupación Socialista de Artá hace público al pueblo, que el concejal electo por el PSOE, Dn. José Mislata Cuellar ha presentado la dimisión como afiliado del PSOE, haciendo constar que seguirá como concejal independiente, desligado completamente del Partido. Por lo que, todo lo que pueda hacer el Sr. Mislata como concejal será en carácter personal y no como concejal Socialista.

COMUNICAT DE L'AGRUPACIO SOCIALISTA D'ARTA.- PSOE

L'Agrupació Socialista d'Artà fa públic al poble que el regidor electe pel PSOE, Dn. Josep Mislata Cuellar ha presentat la dimissió com afiliat del PSOE, fent constar que seguirà com a regidor independent, deslligat completament del Partit. Per tant, tot allò que puça fer el Sr. Mislata com a regidor serà en caràcter personal i no com a regidor Socialista.

Sin más, y recibiendo nuestro agradecimiento se despide de Ud. muy atentamente su affmo.s.s.

Secretario General A.S. Artá

ARTA EN LA PRENSA EXTRANJERA

Nunca hemos sido de la opinión de hacer una determinada propaganda; pero cuando esta se refiere a todo nuestro pueblo, pensamos que bien vale la pena.

Claro es que nos referimos a lo editado por el semanario del I.O. alemán I.U.I., en la actualidad el que más visitantes trae a nuestras islas, y la forma de citar nuestra villa es de lo más elocuente.

Desde el citar la antigüedad del pueblo hasta el ya tradicional mercado de los martes, pasando por las cuevas, talayots y el Santuario de Sant Salvador, podemos decir que por mediación de este semanario, desde ahora, Artá, será mucho más conocido. (Nr. 63 del 27.5.83, TUI-Service).

ENCUENTRO ANUAL DE TERCARIOS FRANCISCANOS

Día 15 de junio 1983

PROGRAMA

A las 10,45, en la iglesia parroquial de la Transfiguración, memoria del curso y misa concelebrada que presidirá y homiliará el M.R.P. José Angulo, Ministro Provincial.

Acabada la misa, Salve a la Virgen en el santuario de San Salvador, y reunión de discretorios en el mismo santuario.

De 14 a 16 horas, tiempo libre, el Museo Arqueológico de Artá estará abierto, gratuitamente, para los romeros franciscanos que quieran visitarlo.

A las 15,15, acto recreativo y de convivencia en la plaza del Convento. Tomarán parte los típi-

RESIDENCIA

El pasado sábado día 4 de junio, las personas mayores de nuestra Residencia fueron invitadas a disfrutar de unas horas de distracción y asueto fuera de nuestra villa.

Dicha invitación fue hecha por la dirección de "S'ERA DE PULA", la cuál organizó una excursión en autocar (cedido por Auto-cares Sard de C. Rajada) al Auto-Safari de Son Servera, donde se les enseñó el parque de animales y se les obsequió con toda clase de bebidas refrescantes.

Acto seguido se dirigieron a S'Era de Pula donde disfrutaron de una excelente y abundante comida, servida con gran cariño y atenciones por parte del personal de dicho establecimiento.

Desde estas páginas vaya nuestra enhorabuena a los promotores de este desinteresado gesto hacia nuestros ancianos (los cuáles quedaron muy contentos, y no cesan de alabar a estos bienhechores) y hacemos votos para que cunda el ejemplo y se sucedan actos semejantes de cariño y comprensión hacia esta gran obra que acaba de nacer en Artá, y que tan bien ha sido acogida entre nuestro pueblo y comarca.

EXCURSION

Tal como anunciamos en nuestro anterior número, se celebró el día 5 la programada excursión al "Matzoc".

Alrededor de unas 60 personas se congregaron en el Trespolet, para en coches dirigirse hacia el "Pi d'en Cendra" y a pie seguir hasta la playa des Matzoc, donde después de celebrar una Eucaristia muy compartida en ilusiones y fraternidad, disfrutamos de un baño muy frío pero muy agradable. Después de comer fuimos en excursión hasta la "Torre d'Aubarca" desde donde se disfruta de una bella panorámica y de un aire fresco y buen sol.

Seguidamente otro baño en la playa y vuelta otra vez a la "Villa".

cos "Cavallets" y la agrupación "Artà balla i canta" de aquella villa y hermanos de otras fraternidades.

La jornada se terminará, de 16,30 a 17 horas, con una breve visita a la franciscana iglesia de San Antonio de Padua.

ques Sócios.- Hijo de Guillermo y de Juana.- C/. Costa i Llobera, 63.

Día 28 de mayo.- Andreu Bisquera Gayá.- Hijo de Juan y de Margarita.- C/. Ramón Llull, 34.

DEFUNCIONES:

Día 10 de mayo.- Antonio Torres Gili.- C/. Pou d'Avall, 32.- a) Sua.

Día 12 de mayo.- Bartolomé Cabrer Escanellas.- Costa i Llobera, 49.- a) Jutjé

Día 16 de mayo.- Antonia Bisquera Esteva.- Costa i Llobera, 68.- a) Blanca

Día 3 de junio.- Juan Nicolau Pastor.- Na Caragol, 3.- a) Cenra.

Día 3 de junio.- Pedro Llinás Palou.- C/. Gran Via, 23.- a) Tiu.

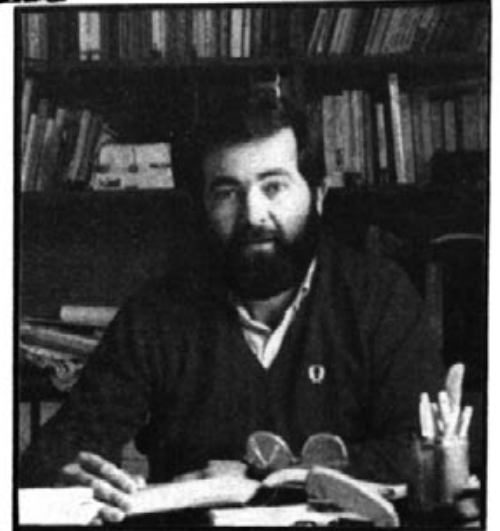
ARTÀ I ELS ARTANENCS

EL BATLE

Jaume Morey Sureda

A la sessió de presa de possessió del nou Ajuntament, en Jaume Morey Sureda, candidat nombre 1 del Grup Independents, va ésser elegit com a Batle d'Artà. El càrrec no li és nou, ja que durant aquests quatre anys darrers, ja havia estat al front de l'Ajuntament. A l'hora de començar aquesta nova etapa, hem volgut parlar amb ell, per demanar-li les seves impressions després de la Campanya Electoral i, al mateix temps, repassar, encara que sia molt per damunt, les necessitats urgents que baix el seu punt de vista, té el poble d'Artà.

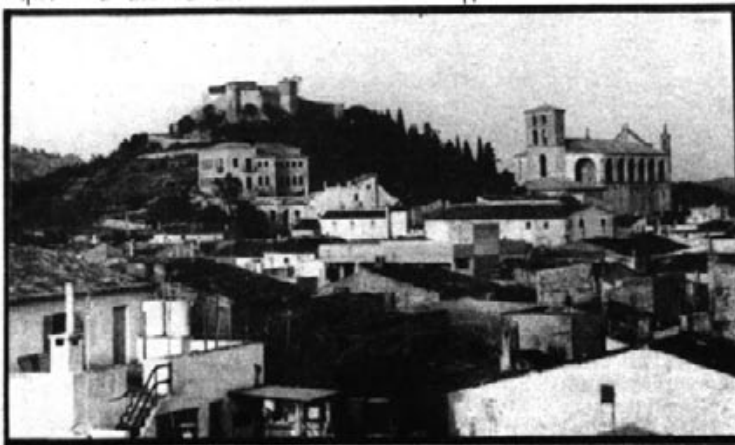

B.- Què ha significat per vosaltres, els Independents, l'èsser la llista més votada a les darreres eleccions?

J.M.S.- Primerament he de dir que pel nostre Grup, aquestes eleccions tenien un significat que cap altre grup anava a cercar. Interpretam que els vots obtinguts són el resultat d'un judici crític a una actuació de quatre anys. Evidentment, si nosaltres haguéssim fet una feina negativa o dolenta (com pareix que alguns ens han volgut acusar) aleshores no s'hagués produït aquest resultat. Els demés Grups, a l'hora dels resultats, creim que únicament poden pensar que els seus vots són el producte del desig d'unes persones, d'una gent, que pensen en ells com a millor alternativa. Nosaltres, endemés de tot això també pensam que els nostres vots responen fora dupte a una aprovació de la nostra gestió. Per altra part creim que bastants d'aquests vots, s'han manifestat cap a una opció que ha evitat en tot moment el joc brut i tot tipus de campanya difamàtoria cap a altres grups. Ens ha sabut greu el fet de què alguns s'hagin dedicat més a l'atac als demés.

Noltros ens plantejarem competir davant l'electorat deixant fora tot atac personal. I així ho férem.

Pero vull dir que tan personalment com a nivell de grup ens ha sabut molt de greu aquests atacs personals que davall-davall s'han fet, dirigits concretament a

nosaltres. En certa manera, el vots aconseguits per noltros potser indiquin un rebuig an aquestes actuacions.

B.- El fet de què a l'Ajuntament no hi hagi un grup que compti amb la majoria absoluta, serà causa d'una perillosa ingovernabilitat?

J.M.S.- No crec que s'arribi an això. Ten en compte que l'unió o l'entesa de dos grups ja aconseguix aquesta majoria. Ara, lo que pens que s'ha de garantir és que hi hagi un grup que entengui que, conjuntament, s'ha de dur l'iniciativa.

B.- Han existit negociacions per par vostra i d'altres grups?

J.M.S.- Més que negociacions jo diria que canvis d'impressions o converses. Endemés, noltros, tant el PSOE com Independents no feim allò de dir jo té don això perquè tu em donis això altre. Lo que hem fet ha estat el plantejar al PSOE la necessitat d'una majoria. I si aquesta majoria es du a terme, els seus integrants hauran de tenir una participació real dins aquesta majoria o conjunt.

B.- Però, teniu ja perfilada l'organització interna de l'Ajuntament?

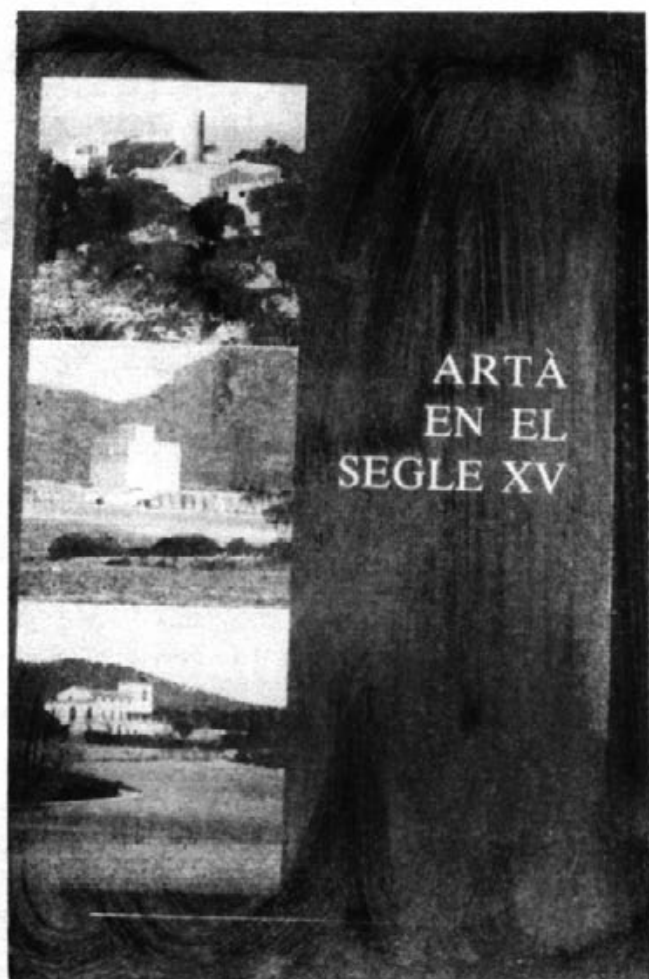
J.M.S.- Sí, com pots pensar ja hem estudiat les diferents maneres de repartir la responsabilitat entre els nous membres del Consistori, pensant sempre en aquesta governabilitat que s'ha d'aconseguir.

B.- Fa quatre anys, els que llavors formaven el Grup d'UCD, vos acusaren de marginalar-los. Passarà lo mateix?

J.M.S.- El nostre desig és que tots el Grups tinguin una responsabilitat. Però que aquesta responsabilitat sia assumida i complida. Ells tenien unes Delegacions. Aleshores no interessa donar una responsabilitat o assignar unes funcions als que no estan disposats a complir.

B.- Vols dir amb això que l'Grup d'UCD no compliren així com era d'esperar?

J.M.S.- Efectivament. Una cosa és que ells tenguessin les delegacions que volien i l'altra que el Ple majoritàriament les assignàs unes altres. Hi ha una cosa certa. Es va fer una distribució de delegacions el Grup d'UCD no renuncià, encara que, com he dit, no se li assignaren

"Benaurats els pobles que tenen història, si la coneixen i l'estimen".

M. de Lozoya

Ha arribat a les nostres mans el ben cuidat volum, encara calent, publicat a Mallorca en l'any 1983, de la història d'Artà en el segle XV. Ja coneixíem els toms corresponents als segles XIII i XIV, obra de Mn. Llorenç Lliteras. Es, el llibre que hem rebut, la continuació de la cerca de les arrels d'un poble i que esperam tengui la conclusió en els segles que falten.

Artà té la sort d'haver tengut, sobretot, tres fills il·lustres en el camp de la història local: Dn. Josep Ramis d'Ayreflor i Sureda, Mn. Llorenç Lliteras i Mn. Antoni Gili Ferrer que, amb encert indiscutible, han anat publicant les seves investigacions en les respectives històries.

La història ens conta el bategar de la vida de la comunitat, el glatir de l'ànima d'un poble que comença a caminar donant la cara als vents de la contrarietat i de la dissort.

Els artanencs, junts com a brins d'una gavella, han sabut aguantar l'embat del dolor i del sofriment. També han sabut repertir-se les llesques de les alegries. D'aquesta manera s'han anat configurant els trets de la nostra nissaga. Ara mateix interessa molt conèixer tot allò que ens ha anat fent poble, que ha marcat la nostra carn i ens ha duit a ésser qui som.

Recollir totes les vibracions d'un poble en el camp de la història, sentint-nos fills dels nostres avant-passats, és, sens dubte, una manera adient de fidelitat a les nostres arrels que sempre donen sentit a un futur profitós i brillant.

La història ha evolucionat fonamentalment en els darrers temps. Avui la metodologia té moltes d'exi-

gències per acceptar com a científica l'obra d'un historiador tant en allò que fa a la matèria quant a la forma d'expressar-la. D'una història narrativa -encara que fonamentada en documents vàlids- s'ha passat a una història sistematitzada. Ja no compten tan sols els fets exemplars, sinó també els que no ho són tant. Ara es conta tot, inclús els petits detalls, per a descobrir les fondes arrels d'un poble. Es dona valor a la vida de cada dia i no tan sols als fets extraordinaris. Cal conèixer els homes, com viuen, com pensen, com es comporten, com progressen, com participen de la vida del poble. Són gairebé importants els camins, les cases, els llibres, l'ensenyança, les epidèmies, el culte, l'administració, les propietats, les festes i les dolenteries, entre moltes d'altres coses.

L'historiador no jutja sinó que explica. Ens mostra una llarga teranga de fets, sempre interessants, els sistematitza i els fa mengívols al poble que cerca la veritat del seu passat. I això, exactament, ha fet Mn. Antoni Gili Ferrer, en aquest nou volum de la història del nostre poble. Basta fullejar l'índex general d'"Artà en el segle XV" per a comprovar de primer cop de vista que l'obra té un ordre precís i una claretat diafana. Els documents van inclosos enginyosament en el text. També les notes estan ben posades al peu de la pàgina amb les corresponents sigles. Tot està en el seu lloc i no ens duu a la confusió.

L'autor posa poques paraules i ben dites, pocs judicis i encertats. És el lector el qui ha de jutjar a gust seu, reflexionant sobre els fets probats. No es glorifica res, no s'amaga res, tot s'explica objectivament.

Antoni Gili és un home enamorat d'Artà. Ho ha demostrat al llarg de la seva existència amb els seus treballs i la seva dedicació al poble. Però, també, és un enamorat dels temps vells, dels temps que passaren. Aquests dos amors l'han fet cercar diligentment i amb paciència les notes autèntiques, espigolades amb precisió, dels arxius, com a úniques fonts que poden apagar la seva veritat històrica.

D'aquests amors a la pàtria i a la seva història, ben manifestades en l'obra que comentam, estam ben segur que n'han de participar les joves generacions del nostre poble. Elles haurien d'ésser les primeres destinàries del treball del nostre historiador.

Cal observar que el llibre està escrit en la nostra llengua com cal a la història d'un poble que tant estima la parla dels seus avant-passats.

Serà, en definitiva, una gran sort per a tots els artanencs fruir de l'oportunitat de trescar pels caminols de la vida austera i agoserada de la història llunyana de la nostra vila, que batega dins el llibre que comentam, pellucada laboriosament dia rera dia i que avui tenim el goig de posar en les mans dels nostres veïns.

Gregori Mateu Estarelles

(*) Gili Ferrer, Antoni: Artà en el segle XV, Gràfiques Miramar, Mallorca, 1983, pgs.254.

ACTE DE PRESENTACIÓ de

"ARTÀ EN EL SEGLE XV"

darrer llibre publicat per Antoni Gili Ferrer, volum tercer de la Història d'Artà.

Dia 17 de juny de l'any 1983, a les 9,30 del vespre, al Saló del Centre Social: Plaça d'Espanya, 2.

Hi pendran part:

Gregori Mateu, Prior del Convent i Jaume Morey, batle.

RACÓ DEL POETA

El peregrí

A Joana Anna Sanxo

Sé que era un matí d'Abril
i el vaig trobar a la muntanya.
Portava un capell suat
i una taleca de cabra,
i s'ajudava a dur els anys
amb un gaiato d'ullastre.
"Bon dia tingueu germà"
m'escometé amb veu cansada.
"Bon dia. I d'on veniu?
vaig gosar a preguntar-li,
i ell com fent el desentès
no em digué mitja paraula.
"Perquè anau esbarriat?
Perquè heu deixat la companya?"
vaig insistir. I alçà els ulls
com d'una fondària amarga
i vaig afinar, dins d'ells,
tot un ermàs d'enyorances
i em donà a entendre, llavors,
que els ahirs no recordava,
i estalviant ferm els mots
em contà, entre moltes pauses,
que anava captant pels llocs
un poc de pa i companatge,
i despenjant qualque fruit

que oferien les baldanes,
bevent per les fonts i els pous
i pels cruïses de les llivanyes,
dormint per dins covitxols
i entre soques foradades,
i que a la tardor, pel bosc
s'escolten... murmuris màgics.
I em confessà que, al present,
li tenia confiança,
però que de l'avenir,
a vegades, no es fiava,
perquè es trobava retut
per a proseguir el viatge...
Jo li vaig dir que la nit
esperàs que, sens recança,
potser li cloqués els ulls,
curant-li així les nostàlgies...
I ell constestà, convençut,
alçant trista la mirada,
"mai no esperis el destí,
si veus que el camí s'allarga,
que així com desperta els jorns,
també encén les esperances
i amb el destí ens trobarem
sols quan el camí es desfaci..."

Subaix l'olivar d'argent,
el blau del mar alenava.
I quan ja mig encorbat,
a anar-se'n es disposava,
gentil, m'allargà la mà,
ruada, amorosa i balba,
i enfurinyà el seu esguard
per l'infinita forària.
Dins la nina dels seus ulls,
que abans estava entelada,
hi vaig veure una baldor
lluenta, de coses clares.

Sé que era un matí d'Abril
i el vaig trobar a la muntanya.

Portava un capell suat
i una taleca de cabra.
D'on venia, no ho va dir
perquè el passat ja oblidava
i s'ajudava a dur els anys
amb un gaiato d'ullastre,
caminant cap al futur...

Mai no sabré on anava?.

Joan Mesquida

Nit malalta

De la nit negra, com tomba callada i misteriosa,
l'ungha nefasta, s'afica dins la carn febrosa
i l'angúnia em desperta de somnis de malastrugança.
Fatigosa la respiració, dels minuts,
l'hora no puc veure passada
i quan sembla que de l'infortuní
l'ànima n'ha d'esser presa,
encara dins la foscor, l'orella alerta,
de la primera oronella sent el piular.

El cor s'eixampla! Insistentment
la mirada lluenta i calenturosa,
per entre les esclatxes de les persianes,
la primera llum cerca afanyosa.

Com si del so d'un clari emperiós esperassen l'ordre,
de sota d'un bell voladís que pot contar llarga
emprèn volada i cantúria, història,
un esbart d'oronelles de pitera blanca,
per a saludar l'aurora que esquinça la foscúria
teixida amb fils de taranta blava.

¡Amunt, oronelles d'esquena negra i pitera blanca!
A l'aire, formant cercles i piuladissa, atracau-me
Quant te desig claror del dia! l'alba:
Quant te necessita l'ànima mia!

Oronelles: Vosaltres que de l'espai sou senyores,
empenyeu, amb la vostra esquena negra,
la foscor buida i traicionera,
més allà del riu sinistre,
on descarragava la barca de Caronte.
Però... amarrau-la, fortament, a les estaques!
Que no s'escapi la paura de la nit
que ens porta mals presagis!
I, amb llaços de diàfana esperança,
duis-me la llum de Hèlios que els mals espanta.

Oronelles d'esquena negra i pitera blanca.
Amb la vostra voladissa,
siau-me missatgeres de salut i benaurança

Miquel Tous

VIATGES
millor

G.A.T. 820

C/ Binicanella, 12 - Tel. 58 55 15/52

CALA MILLOR

Carretera Cala Aquilla - Tel. 56 40 17

CALA RATJADA

CHARTER INTERNACIONAL

Ida y vuelta:

AMSTERDAM	22.900.-	PARIS	19.490.-
LONDRES	17.500.-	BERLIN	38.100.-
COPENHAGUE	30.100.-	GINEBRA	19.900.-
FRANKFURT	29.100.-		
DUSSELDORF	29.800.-		

CHARTERS NACIONALES

BARCELONA	5.450.-	OVIEDO	13.000.-
VALENCIA	6.000.-	BILBAO	9.000.-
MADRID	8.500.-	MALAGA	12.500.-
SANTIAGO	13.500.-		

TRANSCONTINENTALES

(Tarifas sólo avión)

NEW YORK	62.840.-
MIAMI	72.112.-
STO. DOMINGO	69.980.-

Y otros puntos. CONSULTENOS

VIAJES PROGRAMADOS

ITALIA, 11 días	H. xxx P/C	41.850.-
PARIS, 7 "	H. xx H/D	39.225.-
LONDRES 8 "	H. xx H/D	34.900.-
URSS 9 "	H. xx P/C	89.600.-
ANDORRA 5 "	H. xx P/C	17.400.-
CANARIAS 7 noch.	H. xxx H/D	28.500.-
x (traslados)		

ANTONIO FERRER FLAQUER "Toro"

EL ADIOS DE UN LUCHADOR, LA PERSONIFICACION DEL EQUIPO EN Y DURANTE MUCHAS TEMPORADAS.

Nació: 4 de agosto 1951

¿Antecedentes deportivos?.- Ninguno.

¿Equipos en los cuales has jugado?.- Siempre en Artá, en 1ª Regional, en 3ª Regional hasta la 3ª Nacional y un año en Capdepera ya que en Artá no había fútbol de ninguna clase.

¿Lugares en los que has jugado?.- Creo que en todos, menos de portero, pero principalmente de lateral derecho.

¿Entrenadores que has tenido?.-

Muchos, muchísimos. Por citar algunos diríamos que Figuereta"en Artá y en el Capdepera, junto con Garcia Plata y Taqueta; J. Carrió; Bestard; Sastre; J. Carrió; Arqué; Barceló (que no llegue a entrenar); Bernat; Pubil y Sebatian "Salem".

De todos ellos guardo gratos recuerdos, incluso de Barceló.

¿Qué jugadores destacarías en estos años que has jugado?.- Locales: J. Vicens, y de los demás, sin duda Hernández "el canario".

¿Mejor satisfacción?.- El ascenso a Categoría Nacional.

¿Peor Recuerdo?.- La lesión, única y definitiva que me aparta del fútbol, frente al Badía

¿Qué jugador adversario ha sido más difícil de controlar?.- Sin lugar a dudas Genestar (cuando jugaba con el [escolar] y Verdes, un extremo del Calviá.

¿Equipo que te ha impresionado más a lo largo de estos años?.- El Poniente.

¿Que se siente al recibir un homenaje?.- Lo que yo sentí fue alegría y tristeza. Alegría porque la gente te ha ayudado, apoyado, y ha confiado en ti incluso el día del adiós, y tristeza por tener que decir un

adiós a la práctica del fútbol de una manera más competitiva y también rabia, ya que quería seguir más tiempo, pero no puede ser.

¿Qué dirías a los Socios: Que sigan apoyando al equipo.

Aficionados: lo mismo.

Directiva: que siga con la misma línea (sólo que deberían cuidar un poco más a los juveniles).

Público en general: que chillen pero que no regateen esfuerzo en apoyar a todos los demás como lo han hecho conmigo.

¿Qué crees que falta al fútbol local?.- Más jugadores del pueblo y algo más de coordinación entre los equipos.

¿Qué sobra?.-....

¿Qué jugadores locales ves con más porvenir?.- José Maria, R. Ferrer, y D. Serra, a los demás aún les falta luchar para triunfar.

Por último querría dar las gracias a todos aquellos que durante tantos años me han apoyado y que asistieron o no asistieron en el homenaje, pero que ya me lo habían hecho otras veces, cuando su aliento no faltó en los momentos decisivos. Gracias al Artá y a los artanenses.

MAYOL

SEBASTIAN GOMILA

Despedida o Descanso?

En el último día como entrenador del C.D. Artá, tuvimos la ocasión de poder charlar un rato con Sebastián Gomila, más conocido por "Salem", después de haber finalizado el encuentro homenaje a Ferrer (Toro) y en lo alto de Sant Salvador, le preguntamos:

... Sebastián, ¿Porqué te marchas?.-

Vais un poco confundidos, es decir no me voy de Artá, dejo por el momento mi deporte favorito, que como muy bien sabeis es el fútbol. Lo dejo a un lado ya que encuentro que llegó el momento de descansar, el poder estar más asiduamente con mi familia, y por supuesto el pensar tranquilamente si dentro de un tiempo no muy lejano vuelva a seguir

como hasta el momento.

... ¿Quieres describirnos como ha sido tu paso por Artá?.-

Bueno, para mí no ha sido un paso por este pueblo, pienso sinceramente que tengo cosechados muchos amigos y por ello, más que nunca me veo ligado a toda esta afición que con su comportamiento con jugadores y bloque directivo han ayudado de forma especial que esta temporada se lograra el objetivo. Una afición que en los momentos difíciles se calla, es una afición que te da la confianza necesaria para que tu forma de actuar se vea aceptada, y pienso que los artanenses han aceptado totalmente mi dirección en el equipo; pero también quiero hacer constar que la ayuda obtenida por parte de Juan Alzamora (Carter), ha sido del todo elogiable, y a buen seguro que mi trabajo no hubiera dado el fruto actual, repito sin su colaboración.

... ¿Qué piensas de los jóvenes del Artá?.-

No puedo ya pensar en ellos, ya se realizaron y ten por seguro que la satisfacción que tengo es muy grande. Posiblemente tuve mucha suerte en el momento de sacarlos por primera vez, pero esta aliada, hay que buscarla, alguna vez la encuentras, mejor siempre es en beneficio de todos, y esta temporada,

fue de esta forma. Pero por desgracia no pude terminar como hubiese deseado mi trabajo, me quede con las ganas de poder ver actuar a fondo a Rosselló, fue una lástima ya que con él y Agustín seguro que en campo adverso hubieramos conseguido muchos más positivos, por supuesto sin menospreciar a los demás componentes de esta plantilla, ya que sin su hombría y ganas de trabajar no se hubiese podido conseguir la ya mencionada meta. Otro handicap fue el enlace matrimonial de Mascaró(al que deseo mucha felicidad); pero fueron dos meses de una baja forma impresionante, lo entiendo y por ello quiero que así lo escribas, (escrito está).

... Para finalizar, ¿Te esperabas el obsequio de esta tarde?.-

Sinceramente no, ya que como te dije en un principio no me voy, dejo por un lapsus de tiempo este deporte; pero creo sinceramente que el detalle se lo merecían todos estos 17 jugadores que componían la plantilla, desde estas líneas quiero dar mil gracias a todos ellos y por supuesto a toda la afición.

Estas fueron a grosso modo y de una manera informal las palabras de Sebastián Gomila, en el momento de entregar el mando al futuro preparador, Antonio Riera.

Artigues